

ஐய்யய்யய்யய்யய்யய்ய வீ ழ்ச்சியோடும் இந்தியா இந்திரா காலத்து இந்தியா இல்லையென ஆதங்கப்படுவோரும் உள்ளனர். இந்திராகாந்தி இறந்தபோது தமிழ்மக்களின் சோகம் சொல்லில் அடங்காது. ஓர் தமிழ்த் தலைவியாகவே கண்டனர். இந்திராகாந்தியின் காலமோ, இளைஞர் இயக்கங்கள் தனித் தமிழ் ஈழம் காணப் புறப்பட்டகாலம்.

புலிகள் உட்பட பல பிரதான இயக்கங்களை, இந்தியாவும் இந்திராவும் தேம் கவிப்படியாக வளர்த்துத் தடுத்தனர். அது அவர்களின் பின்புலமாகவும் இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் இயக்கங்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப் படுகின்றதது, பல மூகாம்கள் உள்ளன, பிரபாகரன் உட்பட பல தலைவர்கள் உங்கயே உள்ளார்கள் என இலங்கையரசு கட்டால், தற்போது பாகிஸ்தான் சொல்லும் பாணியில் இல்லையென்றே இந்திரா பாராளுமன்றத்தில் கட்ட பதிலளிப்பார். அப்பேர்ப்பட்ட இனிப்பான காலமது.

தமிழ்த்தேசிய இயக்கங்களை வலுவகேமாக - வலுவாக வளர்த்துத் தடுத்த இந்தியா இன்று அதில் ஒன்றான புலிகளை தோற்கடிப்பதில் முன்னணிப் பாத் திரம் வகிக்கின்றது. இன்றைய புலிகளின் கிளிநொச்சி வீ ழ்ச்சிக்கு இந்தியாவின் பங்கு முக்கியமானதே.

புலிகளுக்கும் இந்தியாவிற்கும் ஏற்பட்ட முறுகல் நிலைக்கு ராஜீவ் படுகொலையும் ஒருகாரணம். அதனாலயே பிரபாகரன் பிடிபட்டால் தாருங்கள் என்கின்றது இந்தியா.

புலிகள் ராஜீவ் வை கொலை செய்ததன் மூலம் மிகவகேமாகவே சர்வதேச பயங்கரவாதப் பட்டியலுக்குள் வந்தனர். ராஜீவ் வ்கொலை தனிப்பட்ட பழிவங்கும் மனபாவமும், புலிகளின் குறுந்தேசிய வறையின் மொத்த வறையிப்பாடாக இலந்தது. ராஜீவ் வை கொலையை மிகச்சிரமப்பட்டே, அது ஓர் துன்பியல் நிகழ்வு என்கின்றார் பிரபாகரன். ஆனால் ராஜீவ் வை கொலை செய்ததற்காகத் தான், தமிழ்மக்கள் பிரச்சினையில் புலிகளோடும்

இந்தியா இப்படி நடந்துகொள்கின்றது என்பது ஓர் பகுதியே உண்மையே!

சுதந்திரமடைந்த காலகட்டங்களில் பஞ்சசீலக்கொள்கை, அணிசரோக்கொள்கை, காந்திய அகிம்சைக் கொள்கைகளோடு ஓர் பெரிய ஐனநாயக நாடென உலக அரங்கில் சொல்லப்பட்ட காலமும் உண்டு.

மன்னராட்சியில் தனிநாடாக திகழ்ந்த காஸ்மீரை ஆக்கிரமித்து அதை இந்தியாவின் மாநிலமாக்கியதுடன், இந்தியாவின் ஐனநாயக முகமடி கிழிய ஆரம்பித்துவிட்டது. இதனுடே தன்னாசியாவில் இந்தியா தன் மலோதிக நிலையை நிறுவும் நோக்கி புறப்பட்டது. இன்றைய இந்தியா காஸ்மீர், அசாம், திரிபுரா, மணிப்பூர் போன்ற மாநிலங்களின் மக்களை இனரீதியாக அடக்கியொடுக்கி வருகின்றது. அவர்களின் சுயநிரணயத்திற்கு எதிரான ஒடுக்குமுறைகளையே சயெத்துவருகின்றது. ஒரு காலத்தில் ஐஹர் மன்னின் ராசியாவில், தசிய இனங்களின் சிறைக் கட்டமாக இருந்தது. இது இன்று இந்தியாவிற்கும் மிகமிகப் பொருந்தும். இந்தியா ஐ.நாசபையில் வீட்டோ அதிகாரமில்லாத நாடே தவிர, மற்றப்படி வல்லரசிற்கான சகல கோலங்களும் கொண்டேவிட்டது. ஒரு வல்லரசின் உச்சகட்ட வடிவமும், ஓட்டமும் ஏகாதிபத்திய நடவடக்கைகளாகவே இருக்கும்.

இந்நிரையை எடுத்து இந்தியா தசிய இனப்பிரச்சினையில் சிக்குண்ட இலங்கையை, Nஐ.ஆர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே தன்காலபிக்கு கீழ் கொண்டுவந்துவிட்டது. இலங்கையின் யதார்த்த நிலைமைகளை கணக்கில் எடுக்காது, - குறிப்பாக தமிழ்ப்சேம் மக்களின் அபிவிருத்திகளை கணக்கில் கொள்ளாது தனக்குப் பிடித்த ஓர் ஒப்பந்தத்தை திணித்தது. Nஐ.ஆரின் பரண விருப்பின்பரேல் இந்திய ராணுவம் இலங்கை சல்லலவில்லை. மாறாக Nஐ.ஆரையும - பிரபாகரனையும் மிரட்டியே, ராஐபவ் தலமையிலான இந்தியா தன் மலோதிக பாசையில் அரசியல் வலைகளை இலங்கையில் சயெத்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இலங்கை இந்தியாவின் உத்தியோகப்பற்றற்ற ஓர் மாநிலமே!

அதற்குற்ற வகையில் தொடர்ந்து வந்த பரேனவாத அரசுத் தலைவர்கள் இலங்கையை ஓர் அரசியல் விபச்சார விடுதியாக மாற்றிக்கொடுத்தனர். இம்மாநிலத்தின் ஒருபகுதியில் பிரபாகரனின் மன்னராட்சியை இந்திய மலோதிக் கம் விரும்புமா? அல்லது பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்குமா? புலிகள் ஏற்கனவே இந்திய மலோதிக் கத்திற்கு; கும் கீழ்ப்படியாத - அதன் இசைவாக்கறைப் நடக்காத பல சம்பவங்களும் உண்டு. இச்சம்பவங்களின் முரண்பாடுகள் உச்சகட்டமாகி, மகிந்தா அரசுடன் இணைந்து புலிகளை தோற்கடிக்கும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டது இந்திய மலோதிக் கம். அதன் ஓர் விளைவே புலிகளின் கிளிநொச்சி வீழ்ச்சி.

புலிகள் ஓர் விடுதலை இயக்கமே இல்லலை. தமிழ் மக்களின் அரசியல் வாழ்வில் பரேனவாதத்திற்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக போராடிய ஓர் அமசுத்தை தவிர, விடுதலை இயக்கமாக பரிணாமிக் வணேடிய பல பரிமாணங்களை, புலிகள் எப்போதோ இழந்துவிட்டனர்.

25வருடங்களுக்கு மறைபட்ட போராட்டம், 20,000ற்கு மறைபட்ட போராளிகளின் உயிர்தியாகம், 60,000ற்கு மறைபட்ட தமிழ் மக்களின் உயிர் இழப்புக்களுடன், அவர்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்கள், தேசிய அரசியல் பொருளாதார, வாழ்வு வளங்கள் அதனையையும், இல்லாதொழித்து பல பத்து வருடங்களுக்கு பின்நோக்கி இழுத்துச் சென்றுள்ளார்கள்.

கூறுந்தேசிய இனவெறி, அரசியலில் இருந்து விடப்பட்டது, பிரதான எதிரியார்? நண்பர்கள் யார்? என பகுத்தறிய முனையவில்லை. மூலோபாயம் - தந்திரோபாயகங்களை கையாண்டு,

பிரதான எதிரிக் கு எதிராக ஐக்கியப் படக்டிய சகல சக்திகளையும் ஐக்கியப் படுத்த முடியவில்லை. தமிழ் மக்களின் சூயநிர்ணய உரிமகைகான விடுதலையைப் போரணை நடாத்தியிருந்தால், இன்று கிளிநொச்சியின் வீழ்ச்சியே வந்திருக்காது. இந்திய மலோதிக் கமும் பாடங்கள் படித்திருக்கும்.

சமகால உலக ஓட்டத்தில் தன்னாசியாவில் இந்திய மலோதிக் க நிலை, வளரிநாட்டாகக் கொள்கை நடவடிக் கைகள் ஓர் புதிய பரிமாண ஓட்டத்தில் உள்ளன. இது பற்றி புலிகள் மாத் திரமல்லை, தமிழ்நாட்டின் புலி ஆதரவாளர்களும் கணக்கில் கொள்வதில்லை. அண்மையில் மகிந்தாவின இந்திய விஜயத்தின் போது, மகிந்தா இந்தியாவில் அளித்த திமிர்த்தனமான பட்டி, இலங்கையிலுள்ள இந்தியத் துறியின் நடவடிக் கைகள் பற்றி எல்லாம் தமிழகத் தலைவர்கள் கவலையடைகின்றனர். இதற்கும் மலோக தமிழக அரசியல் தலைவர்களை இலங்கை அரசு கமோமாளிகளாகவே பார்க்கின்றது. இதனை மத்திய அரசு கண்டுகொள்வதேயில்லை. தமிழக முதல்வர் தலைமையில் தமிழ்நாட்டின் முக்கிய தலைவர்கள் எல்லாம் சனென்று போரணை நிறுத்தக்கோரி கொடுத்த மனுவிற்கு என்ன நடந்தது. முதல்வர் மன்றாடுகின்றார்! கண்ணீர் விடுகின்றார்! பிரதமரணை காணும் போதெல்லாம் ஞாபகப்படுத்துகின்றார்.

இவ்வளவிற்கும் கலனஞரின் பிச்சையில்லே இந்திய அரசின் வாழ்வே ஓட்கின்றது.? இவையெல்லாவற்றையும் கணக்கில் கொள்ளாது இந்திய ஆளும் வர்க்கம் கடந்த காலங்களில் மகிந்த அரசிற்கு எதனை செய்து வந்ததோ, அதனை மலேமும் வலுவாகவும், விடாப்பிடியாகவும் செய்து வருகின்றது. அந்த வர்க்க உறவிலேயே பிரபாகரன் பிடிபட்டால் தான் என்கின்றது இந்தியா. தமிழ் ததேசியவாதிகளும், புலிகளும் அரசியல் பொறுப்பாளர் நட்சேனும் இன்னமும் இந்தியாவை நம்பி வணைட்கோள்கள் விட்ட வண்ணம் இருக்கின்றனர். ரோவின் உளவா விமானங்கள் புலிகளின் நிலைகளுக்கு மலேபற்றந்து நோட்டம் விட்கின்றன. நவீன ஆயுதங்களையும், நிபுணர்களையும் கொடுத்தவண்ணமே இருக்கின்றது இந்தியா. இவையெல்லாம் மக்கள் மலே கண்டுகளாகவே பொழியப்படுகின்றன. தமிழ் மக்கள் அழிகின்றனர், அங்கவீனமாகின்றனர். இப்படி தமிழ் மக்களின் அழிவுகள் பற்றி கிஞ்சித்தும் செயற்படாத இந்தியப் பதேரசிடம் யுத்தத்தனை நிறுத்தக்கோரி, பச்சுவார்த்தகைக்கு தலைமை தாங்கி சலென்று கட்டேபது 'கசாப்புக் கடகை காரனிடம் ஐபவகாருPண்ணிய சங்கத்திற்கு தலைமைதாங்கு" என்று கட்டேபதுபோல் உள்ளது.

Written by

Wednesday, 14 January 2009 07:01 - Last Updated Wednesday, 14 January 2009 07:05

இலங்கையில் இந்திய மலோதிக் கத்தின் இருப்பிற்கான பிரதான காரணம் போர் மகேங்கள் சமீபந்த அமையியற்ற நிலையே. இது தொடர்வதையே இந்தியா விரும்புகின்றது. தமிழ் மக்களின் அழிவில் இந்திய மலோதிக் கம் இன்பம் காண்கின்றது. இதைப் புரியாத தமிழ் தத்தேயமும், அதன் கட்டாளிகளும் இந்திய மாயையில் மழ்க்குகின்றனர். இந்தியா பற்றி மாயையே, தமிழ் மக்களை அழிக்கின்றது. இந்திய மாயைக்கெதிரான செயற்பாடுகள், மக்களின் சொந்த விடுதலகைக் வழிகாட்டும். இந்த வகையில் இதை பல தளங்களில் அம்பலப்படுத்தி முன்னெடுக்கப்படவேண்டும்.

அகிலன்

14.01.2009